

Преюдициални въпроси

1. Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС⁽¹⁾ и нарушава ли целите, преследвани с Директива 2003/87/ЕО, доколкото с него единният междусекторен коефициент за корекция се определя по такъв начин, че при определянето на максималното годишно количество квоти по член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО (максималното количество за промишлеността) не се включват емисиите на отпадните газове, използвани за производство на електрическа енергия, и емисиите, отделени от инсталации за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия?
2. Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли целите, преследвани с Директива 2003/87/ЕО, доколкото с него се създава дисбаланс, тъй като емисиите, отделени при изгарянето на отпадни газове и при производството на топлинна енергия от инсталациите за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, се изключват от основата за целите на изчисляването по член 10а, параграф 5, второ тире, букви а) и б), при положение че съгласно член 10а, параграф 1 и член 10а, параграф 4 от Директива 2003/87/ЕО и съгласно Решение 2011/278 ЕС⁽²⁾ на инсталациите, които не попадат в обхвата на член 10а, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО, следва безплатно да бъдат разпределени квоти?
3. Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли целите, преследвани с Директива 2003/87/ЕО, доколкото с него единният междусекторен коефициент за корекция се определя по такъв начин, че при определянето на максималното годишно количество емисии по член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО (максималното количество за промишлеността) не се вземат предвид емисии, отделени от инсталации, които е следвало да бъдат включени в схемата за търговия с емисии едва през втория период на търговия, а също и емисии, отделени от инсталации, които са били включени в схемата за търговия с емисии по тяхно искане?
4. Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли целите, преследвани с Директива 2003/87/ЕО, доколкото с него единният междусекторен коефициент за корекция се определя по такъв начин, че при определянето на максималното годишно количество емисии по член 10а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО (максималното количество за промишлеността) се вземат предвид като подлежащи на приспадане емисиите, отделени от инсталации, които са били затворени преди 30 юни 2011 г., при положение че за целите на изчисленията не се включват емисиите, отделени от инсталациите, пуснати в експлоатация едва през втория период на търговия?
5. Невалидно ли е Решение 2013/448/ЕС и нарушава ли характерните за правовата държава принципи на добро управление, установените в член 298 ДФЕС и в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, доколкото, когато с това решение се определя единният междусекторен коефициент за корекция, не е публично оповестен начинът на изчисляване на същия коефициент за корекция?

⁽¹⁾ 2013/448/ЕС: Решение на Комисията от 5 септември 2013 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 240, стр. 27).

⁽²⁾ 2011/278/ЕС: Решение на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (нотифицирано под номер C(2011) 2772) (ОВ L 130, 17.5.2011 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от *Verwaltungsgericht Berlin* (Германия), постъпило на 28 август 2015 г. — *Schaefer Kalk GmbH & Co. KG*/Федерална република Германия

(Дело C-460/15)

(2015/C 389/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Schaefer Kalk GmbH & Co. KG

Ответник: Федерална република Германия

Преюдициални въпроси

- 1) Невалиден ли е Регламент (ЕС) № 601/2012 ⁽¹⁾ на Комисията и нарушават ли се с него целите, преследвани с Директива 2003/87/ЕО ⁽²⁾, доколкото член 49, параграф 1, второ изречение от Регламента гласи, че всяко количество въглероден диоксид, което не бъде подадено на друга инсталация по смисъла на член 49, параграф 1, първо изречение от същия, се счита за емисия, отделена от инсталацията, произвеждаща въглероден диоксид?
- 2) Невалиден ли е Регламент (ЕС) № 601/2012 на Комисията и нарушават ли се с него целите, преследвани с Директива 2003/87/ЕО, доколкото в точка 10 от приложение IV към този регламент се казва, че в случаите, при които CO₂ се подава към друга инсталация за производство на калциево карбонатен преципитат (PCC), това количество CO₂ следва да се разглежда като част от емисиите на инсталацията, където е получен този CO₂?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 601/2012 на Комисията от 21 юни 2012 година относно мониторинга и докладването на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 181, стр. 30; поправка в ОВ L 347, 15.12.2012 г., стр. 43).

⁽²⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78; поправка в ОВ L 199, 2.8.2011 г., стр. 76).

Жалба, подадена на 4 септември 2015 г. от FSL Holdings, Firma Léon Van Parys, Pacific Fruit Company Italy SpA срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 16 юни 2015 г. по дело T-655/11: FSL Holdings и др./Европейска комисия

(Дело C-469/15 P)

(2015/C 389/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: FSL Holdings, Firma Léon Van Parys, Pacific Fruit Company Italy SpA (представители: P. Vlaemminck, C. Verdonck, B. Van Vooren, J. Auwerx, advocaten)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- Като главно искане, да отмени обжалваното решение на Общия съд поради използването на доказателства, получени напълно в разрез с установената процедура за тяхното събиране и поради неправилно прилагане на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., и вследствие на това да отмени изцяло решението на Комисията от 12 октомври 2011 г.;
- при условията на евентуалност, да отмени частично обжалваното решение, доколкото Общият съд не е извършил пълен съдебен контрол на наложената на жалбоподателите глоба и вследствие на това да намали съществено глобата, наложена на жалбоподателите с обжалваното решение;